

Neusendoscopie - kijkonderzoek van de neus

Inleiding	2
Doel onderzoek	2
De verdoving	3
Het onderzoek	4
Na het onderzoek	4

Inleiding

Deze folder geeft u informatie over neusendoscopie (kijkonderzoek van de neus). Kijkonderzoek van de neus (door de KNO-arts nasofaryngoscopie genoemd) is het bekijken van de neus en de ruimte achter de neus (neus-keelholte). Dit onderzoek kan met en zonder verdoving worden uitgevoerd. De

KNO-arts stelt vast welke manier voor u het beste is. De KNO-arts kan het onderzoek doen met twee soorten kijkbuisjes (ook wel optiek of scoop genoemd).

een star buisje (2,7 of 4 mm dik en 18 cm lang)

een flexibel slangetje (4 mm dik).

2

Doel onderzoek

Met dit onderzoek kunnen structuren dieper in de neus en in de neus-keelholte goed worden onderzocht. In de neus wordt speciaal aandacht besteed aan:

- het neustussenschot
- de neusschelpen
- het uiterlijk van het slijmvlies
- de afvoergangen van de neusbijholten
- eventuele afwijkingen van de inwendige neus, zoals neuspoliepen, pus, abnormale verdikkingen

In de neus-keelholte worden de volgende structuren beoordeeld:

- de neusamandel
- de uitgangen van de buis van Eustachius
- eventuele afwijkingen, zoals gezwellen

- 1: uitgang van de buis van Eustachius;
- 2: neusamandel;
- 3: huid;
- 4: onderste neusschelp;
- 5: middelste neusschelp;
- 6: afvoergangen van de neusbijholten.

3

De verdoving

Van binnen is de neus soms te nauw en gevoelig, zodat het slijmvlies van de neus dan eerst moet worden afgeslonken en verdoofd. De verdoving kan worden gedaan met watjes, die bevatten een slijmvliesafslinkende vloeistof (xylometazoline) en een verdovende vloeistof (lidocaïne, tetracaïne). Het inbrengen van de watjes door de KNO-arts doet geen pijn, maar kan een kriebelig, vreemd gevoel en een vieze smaak geven.

Al het slijmvlies dat met de vloeistof of de spray in aanraking komt, raakt verdoofd. Soms loopt de verdovingsvloeistof via de neus in de keel, zodat ook de keel enigszins verdoofd wordt. Dit geeft een dik gevoel in de keel. U kunt in dat geval echter normaal slikken en

ademen; de keel voelt alleen dik aan, maar is niet werkelijk gezwollen. Vaak zijn ook de boventanden en het gehemelte een tijdje gevoelloos. Het aanbrenge van de verdoving neemt een minuutje in beslag. Met de inwerkende verdoving neemt u meestal weer plaats in de wachtkamer. Het ademen door de neus is bij de watjes-methode soms dan even niet meer mogelijk. U bent dan aangewezen op mondademhaling.

Het onderzoek

Wanneer verdoving wordt toegepast, wordt u na inwerken van de verdoving (10-20 minuten) in de behandelkamer geroepen. De watjes worden uit de verdoofde neus gehaald. Hierna begint het onderzoek, waarbij het starre buisje of het flexibele slangetje maximaal tien centimeter (de diepte van de neus) de neus wordt ingebracht. Het onderzoek duurt een paar minuten. U voelt het wel, maar het doet zelden pijn.

Houdt uw hoofd tijdens het onderzoek recht en zo stil mogelijk. De KNO-arts bespreekt het resultaat van het onderzoek direct met u.

Na het onderzoek

U kunt op eigen gelegenheid naar huis.

Indien verdoving is gebruikt, is deze na maximaal twee uur uitgewerkt. Zolang kunt u beter niets drinken of eten (verslikgevaar).

Na het uitwerken van de verdoving zult u geen klachten hebben.

Er zijn geen risico's of bijwerkingen van het onderzoek of de verdoving bekend.